

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce: **Ing.J.O.**, bytem P....., proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1 v řízení o žalobě na ochranu nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, kterou spatřuje v tom, že žalovaný nerozhodl jako odvolací orgán o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj: KUOK 81492/2010. Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 16.2.2011 se dostavil s Ing.E. O. na poštovní úřad ve S....., kde si vyzvedli větší množství poštovních zásilek. Při otevření poštovní zásilky, kde byl jako odesílatel uveden žalovaný správní orgán a na obálce uveden text „38170/2010-83/2529 Smol.“ zjistili, že obálka neobsahuje žádnou zásilku. Dne

26.2.2011 podal žalobce stížnost podle § 175 správního řádu, ta byla sdělením žalovaného ze dne 1.3.2011 čj: 9614/2011-83/573 shledána za neoprávněnou. Žalobce proti tomuto sdělení brojil další stížností ze dne 23.3.2011, ani tato stížnost nebyla shledána sdělením žalovaného ze dne 11.4.2011 čj: 13479/2011-96 za důvodnou. Žalobce poukázal na to, že se žalovaný při vyřizování jeho stížnosti nezabýval tvrzeními, které ve stížnosti uvedl.

Žalobce v žalobě konstatoval, že souběžně s předmětným řízením, jehož výsledky nebyly žalobci doručeny, probíhala další dvě řízení, která proběhla standardním způsobem. Poukázal však na to, že nestandardní způsob vyřizování se netýkal pouze této věci. Navrhl, aby soud uložil žalovanému rozhodnout ve věci žalobcova odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj: KUOK 81492/2010 a toto rozhodnutí žalobci doručit. Současně žádal o náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že není nečinným, neboť o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010 čj: KUOK 81492/2010, kterým byla žalobci uložena pořádková pokuta ve výši-Kč, rozhodl již dne 9.2.2011 pod čj: 38170/2010-83/2529. Nesouhlasí s tvrzení žalobce, že mu toto rozhodnutí nebylo doručeno. Poukázal na postup při doručování písemností ministerstva prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, podle něhož pracovníce sekretariátu věcně příslušného odboru nadepíše obálku číslem jednacím doručované písemnosti, uvede adresáta, k obálce připojí doručovanou písemnost. Do obálky tuto písemnost nekládá, předává ji k vypravení podatelně, resp. výpravně. Pracovnice podatelny, resp. výpravní zkontroluje adresáta a expedovanou písemnost podle stejnopisu tvořícího součást spisu, vkládá doručovanou písemnost do obálky, zalepuje obálku, kopii expedované písemnosti zakládá k evidenci a poté předává expedovanou písemnost k doručení prostřednictvím České pošty. Kromě toho se současně průběh expedice písemností eviduje v elektronické evidenci písemností ministerstva. Je zřejmé, že i kdyby teoreticky věcně příslušný útvar ministerstva předal nedopatřením k expedici prázdnou obálku, nemohla by si pracovníce výpravní nevšimnout, že nemá co do obálky vložit. Naopak, kdyby teoreticky pracovníce výpravní doručovanou písemnost do obálky nevložila a zalepila prázdnou obálku, písemnost by se vrátila zpět věcně příslušnému odboru, což se v daném případě nestalo. Tvrzení žalobce o doručení prázdné obálky nemůže být pravdivé. Přesto ke stížnosti žalobce ze dne 26.2.2011 věcně příslušný útvar ministerstva prověřil tvrzení žalobce o doručení prázdné obálky. Podle poštovního podacího archu ze dne 14.2.2011, potvrzeného Českou poštou s.p., hmotnost poštovní zásilky, adresované žalobci do vlastních rukou a převzaté žalobcem dne 16.2.2011, činila 26 g. Zvážením prázdné obálky, konkrétně doručenký s modrým pruhem identické s tou, která byla použita pro doručení rozhodnutí žalobci, bylo zjištěno, že její hmotnost činí 6 g. Dále bylo zjištěno, že celková hmotnost obálky + 4 listů kancelářského papíru A 4, použitého při písemném vyhotovení rozhodnutí o odvolání žalobce, činí právě oněch 26 g. Výsledek svého šetření sdělil žalovaný žalobci písemností ze dne 1.3.2011, opakovanou stížnost žalobce z 23.3.2011 pak prověřil kontrolní útvar ministerstva, ztotožnil se s tím, že stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí byl žalobci řádně doručen. Nebylo třeba prověřovat navržené písemné prohlášení Ing. E. O. či její svědecká výpověď, když skutečnosti jasně vyplývají z poštovního podacího archu ze dne 14.2.2011. Ze spisového materiálu je zřejmé, že rozhodnutím ze dne 9.2.2011 bylo o odvolání žalobce rozhodnuto, odvolání žalobce bylo zamítnuto a odvoláním napadené rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje potvrzeno. Pokud v závěru žaloby žalobce poukazuje na obdobný postup, který považuje za nestandardní, jde o řízení, která nejsou předmětem této věci.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že celá záležitost je pokračováním sporu ve věci vydání dodatečného povolení výstavby průmyslového objektu v městské části V... u Z..... Zopakoval, že v předmětný den přebírali s manželkou větší množství poštovních zásilek, i kdyby zjistil, že jedna z poštovních obálek je prázdná, ze zkušeností ví, že pošta by sepsala pouze protokol v případě, že poštovní zásilka je poškozená, v žádném případě není ochotna sepsat protokol o tom, že se jedná o prázdnou obálku. Předpokládal, že na ministerstvu zjistí, že správní úkon nebyl předán k přepravě a dojde k novému doručení. Pokud jsou popisovány okolnosti ohledně váhy předmětné zásilky, navrhoval přizvání znalce, to bylo ze strany žalovaného odmítnuto. Nejde o první případ, kdy ministerstvo používá nestandardní postupy, nereaguje na návrhy k zahájení přezkumného řízení, posledním případem je zaslání prázdné obálky. Jestliže pracovníci ministerstva nechtěli opět volit nestandardní postup, nebyl žádný problém rozhodnutí o odvolání vypravit k nové přepravě. Bylo jim však jasné, že se obrátí na soud se žádostí o přezkoumání tohoto rozhodnutí, pak by těžko argumentovali tím, že souhlas k výstavbě průmyslového objektu byl vydán v souladu se zákonem. Navrhl, aby soud rozhodl bez nařízení jednání.

Městský soud posoudil důvodnost podané žaloby, podle § 51 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení nevyjádřili s takovým postupem nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010 čj: KUOK 81492/2010 byla žalobci uložena pořádková pokuta ve výšiKč za to, že v elektronickém podání ze dne 6.7.2009 a v příloze k uvedenému podání učinil hrubě urážlivé podání. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo prvostupňovým správním orgánem předáno k rozhodnutí žalovanému správnímu úřadu.

Ve spise je založeno rozhodnutí žalovaného Ministerstva pro místní rozvoje ze dne 9.2.2011 čj: 38170/2010-83/2529, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010 čj: KUOK 81492/2010 (dále též „rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010“) tak, že odvolání se zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje se potvrzuje. U uvedeného rozhodnutí je ve správním spise založena doručenka, ze které vyplývá, že zásilku převzal žalobce osobně dne 16.2.2011.

Ve správním spise je založeno podání žalobce ze dne 26.2.2010, označené jako stížnost proti postupu správního orgánu podle § 175 správního řádu, ve kterém žalobce uvedl, že obálka, na níž bylo napsáno „38170/2010-83/2529 Smol.“ neobsahovala žádné sdělení, byla prázdná. Na uvedenou stížnost reagoval žalovaný správní orgán sdělením ze dne 1.3.2011, ve kterém konstatoval, že ministerstvo tvrzení o doručení prázdné obálky prověřilo, zjistilo, že dne 14.2.2011 byla předána předmětná zásilka k doručení prostřednictvím České pošty, zásilka měla hmotnost 0,026 kg. Prázdná obálka, identická s tou, která byla použita pro doručení předmětné písemnosti má hmotnost 0,006 kg. Protože předmětná poštovní zásilka obsahovala písemnost o hmotnosti cca 20 g, což odpovídá čtyřem listům formátu A 4, nemohou vzniknout pochybnosti o tom, že zmíněná písemnost čj: 38170/2010-83/2529 byla řádně doručena. K tomu je ve spise založen poštovní podací arch ze dne 14.2.2011, kde je evidována mimo jiné i zásilka adresována žalobci s tím, že váha zásilky je uvedena 0,026 kg, zásilka je označena číslem jednacím 38170/2010-83 s pokynem doručení do vlastních rukou. Ve spise je založen záznam o vážení prázdné obálky na elektronické váze (zjištěná hmotnost

6 g), po postupném přiložení čtyř listů kancelářského papíru formátu A 4, používaného žalovaným bylo zjištěno, že hmotnost obálky spolu s těmito čtyřmi listy činí 26 g. To odpovídá hmotnosti poštovní zásilky zaznamenané v poštovním podacím archu. Jako nedůvodná byla dále shledána stížnost žalobce ze dne 23.3.2011, o čemž byl žalobce vyrozuměn samostatným oddělením kontroly žalovaného ministerstva ze dne 11.4.2011.

Podáním ze dne 6.7.2011 žalobce požádal žalovaného o ochranu před nečinností správního orgánu s tím, že nebylo dosud rozhodnuto o jeho odvolání, které podal proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010. K tomu žalovaný sdělením ze dne 4.8.2011 uvedl, že o podaném odvolání bylo rozhodnuto rozhodnutím ze dne 9.2.2011, které bylo doručeno dne 16.2.2011.

Jak již bylo výše uvedeno, žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného správního orgánu, tuto nečinnost spatřoval v tom, že mu nebylo doručeno rozhodnutí žalovaného o jeho odvolání, které podal proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010.

Postup soudu při rozhodování o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je upraven v ustanoveních § 79 až § 85 s.ř.s.. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se lze domáhat toliko toho, aby správní orgán vydal rozhodnutí ve věci samé nebo aby vydal osvědčení. Aby mohla být žaloba úspěšná, musí soud zjistit, že správní orgán, který je označen jako žalovaný, byl povinen vydat rozhodnutí ve věci samé (nebo osvědčení), tuto povinnost však nesplnil a rozhodnutí nevydal. Přitom pojem „vydat rozhodnutí“ tak, jak je použit soudním řádem správním, je nutno vykládat tak, že správní orgán nesplnil svou povinnost rozhodnout ve věci samé, a v těchto případech je pak soud oprávněn povinnost rozhodnout ve věci samé (nebo vydat osvědčení) uložit.

Jak již bylo výše uvedeno, z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalovaný správní orgán o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010 rozhodl. Ve správním spise je založeno rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 9.2.2011, ze kterého je patrné, že odvolání žalobce bylo zamítnuto a odvoláním napadené rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010 bylo potvrzeno. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalovaný správní orgán o odvolání žalobce rozhodl, za této skutkové situace pak soud nemůže žalovanému správnímu orgánu uložit povinnost, aby o žalobcem podaném odvolání rozhodl, když z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že k rozhodnutí žalovaným správním orgánem již došlo.

Soud považuje za potřebné, s přihlédnutím k formulaci ustanovení § 79 s.ř.s., kde je použito slovní spojení „vydat rozhodnutí“, úplnost konstatovat, že z obsahu spisového materiálu vyplývá, že v dané věci jsou splněny podmínky pro závěr o tom, že rozhodnutí bylo vydáno i ve smyslu ustanovení § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Z uvedeného právního ustanovení vyplývá, že je zde definováno, co se rozumí vydáním rozhodnutí, přičemž je upraveno, že se tím rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19 správního řádu s tím, že na písemnosti se tato skutečnost vyznačí slovy : „Vypraveno dne“. Ze spisového materiálu

vyplývá, že rozhodnutí žalovaného ze dne 9.2.2011 došlo do výpravny dne 14.2.2011, vypraveno bylo téhož dne 14.2.2011. I z hlediska formálního je nutno vycházet z toho, že žalovaný správní orgán o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.8.2010 rozhodl dne 9.2.2011.

Jinou otázkou je otázka doručení rozhodnutí žalovaného ze dne 9.2.2011. Z ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. zcela jednoznačně vyplývá, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se lze domáhat pouze toho, aby žalovaný správní orgán rozhodl ve věci samé nebo aby vydal osvědčení. Žalobou na ochranu proti nečinnosti se nelze domáhat toho, aby správní orgán již vydané rozhodnutí doručil žalobci. Za nečinnost správního orgánu lze tedy považovat pouze nečinnost spočívající v tom, že správní orgán nerozhodl ve věci samé nebo nevydal osvědčení. Za nečinnost nelze považovat to, že již vydané rozhodnutí nebylo podle žalobního tvrzení doručeno. To znamená, že v řízení o žalobě proti nečinnosti nepřísluší soudu zabývat se otázkou, zda rozhodnutí žalovaného ze dne 9.2.2011, kterým rozhodl o odvolání žalobce, bylo řádně doručeno či nikoliv. Otázku doručení rozhodnutí by mohl soud řešit v případě, že by šlo o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, neboť v rámci takového řízení by soud musel vyřešit otázku včasnosti podané žaloby. O takovou žalobu však v této věci nejde. Předmětem této žaloby je tvrzená nečinnost žalovaného správního orgánu a, jak již bylo výše uvedeno, nečinnost podle § 79 a násl. soudního řádu správního může spočívat pouze v tom, že správní orgán nerozhodl ve věci samé či nevydal osvědčení. Za nečinnost nelze považovat doručování vydaného rozhodnutí účastníkům řízení.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Způsob vyřizování stížnosti, na který poukazoval žalobce, nebyl předmětem žaloby, proto se soud jejích obsahem nezabýval.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7.ledna 2014

JUDr.Hana Veberová
předsedkyně senátu